

(راهنما برای کاربرانی که با پیام های سوئیفت آشنایی دارند.)

تغییرات ۱۸ نوامبر سال ۲۰۱۸

۱- پیام های ۱۰۳، ۲۰۲، ۲۰۲COV

- افزودن UETR

Unique End to End Transaction Reference

اضافه شدن فیلد ۱۲۱ یا ۱۱۱* به بخش سوم Header (User Header)

پیام های نوع ۱۰۳ (Single, STP, REMIT)، ۲۰۲، ۲۰۲COV، ۲۰۵، ۲۰۵COV

تعریف: شماره پیگیری واحدی که از آغاز تنظیم اولین پیام مربوط به یک دستور پرداخت توسط بانک فرستنده به پیام اختصاص می یابد و می باید در کلیه پیام های مرتبط بعدی آن تا رسیدن آن به ذینفع نهایی، بدون تغییر در همان فیلد، درج شود.

ساختار UETR: ۳۶ کاراکتر در پنج گروه است که با خط تیره جدا می شود.

xxxxxxxx-xxxx-xxxx-xxxx-xxxxxxxxxxxx

کاراکترها شامل تمامی اعداد از صفر تا نه و حروف انگلیسی a, b, c, d, e, f می باشد.

مثال: {d۴۲b۲۷c۱۶۴۸۷-۰de-aed۴۹f-۷f۱-۹c۶۳۰۵eb:۱۲۱}

در نسخه سال ۲۰۱۸ Alliance Access، امکان ایجاد اتوماتیک UETR بر روی پیام های بالا وجود دارد.

کاربرد

یک پیام دستور پرداخت (۱۰۳ یا ۲۰۲) در مسیر خود از ارسال توسط بانک متقاضی تا دریافت توسط بانک ذینفع، ممکن است از چند بانک (بانک های واسط) عبور کند. به این معنی که لازم باشد بانک گیرنده پیام نوع ۱۰۳، به منظور انجام دستور بانک فرستنده، پیام نوع ۱۰۳ دیگری تنظیم و برای بانک بعدی ارسال کند و به همین ترتیب این روند چند بار تکرار شود. براین اساس آگاهی از وضعیت پیام و چگونگی پرداخت آن، برای متقاضی و ذینفع حواله و بانک های آنها بسیار مهم است. پیش بینی UETR در راستای انجام این منظور صورت گرفته است.

با وجود فیلد ۱۲۱ در هر پیام دستور پرداخت، بانک گیرنده هنگام تنظیم و ارسال پیام مرتبط بعدی می باید در فیلد ۱۲۱ پیام ارسالی خود، همان محتوای فیلد ۱۲۱ پیام دریافتی را درج کند. به این ترتیب محتوای فیلد ۱۲۱ که همان UETR است از ابتدای تنظیم اولین پیام دستور پرداخت تا رسیدن دستور پرداخت به بانک نگهدارنده حساب ذینفع، مشابه می باشد.

هر UETR برای یک معامله یا انتقال وجه به کار می رود. بنابراین، چنانچه در پی تنظیم پیام نوع ۱۰۳، تنظیم پیام نوع ۲۰۲COV ضروری باشد، الزامی است فیلد ۱۲۱ این پیام نیز حاوی شماره پیگیری کاملاً یکسان با پیام نوع ۱۰۳ باشد. می باید رفرانس پیام نوع ۱۰۳، بدون تغییر، در پیام دستور پوشش نوع ۲۰۲ کپی شود.

- موسسه سوئیت دو سال پیش به منظور سهولت در پیگیری وضعیت دستور پرداخت ها، برنامه ای با نام **gpi (General Payment Innovation)** تنظیم کرد که با کاربرد آن بانک ها می توانند وضعیت پیام دستور پرداخت خود در مسیر گردش آن را پیگیری کنند. کاربرد UETR برای کاربران برنامه **gpi**، به وجود آمده بود. در میان کاربران برنامه **gpi** چنانچه اولین بانک فرستنده دستور پرداخت، فیلد ۱۲۱ را برای درج UETR به کار نبرده باشد، بانک واسط (اولین گیرنده پیام) می تواند با استفاده از فیلد ۱۱۱ نسبت به اختصاص و درج UETR اقدام نماید.
- در تغییرات نوامبر ۲۰۱۸، بانک هایی که کاربر برنامه **gpi** نیستند، نمی توانند فیلد ۱۱۱ را به کار برند اما می توانند گیرنده پیامی با فیلد ۱۱۱ باشند و برای درج آن در پیام دستور پرداخت بعدی، می باید از فیلد ۱۲۱ استفاده کنند.